

Ніч у Харкові

Леонід Кисельов

Хмари повстяні, немов кирея,
На дахи лягли, на димарі.
Ніч, і дощ, і вулиця — над нею
В далечінь простують ліхтарі.

Ніч страшна, як перша ніч потопу.
В темнім небі чорні корогви,
Готика слов'янської Європи,
Празькі замки, краківські церкви.

В темнім небі, наче на театрі,
Сунуть із безодні, із глибин
Обриси Карпат, Високі Татри,
Чеські села, київські горби.

І до ранку в темряві, в пустелі,
В атомовім сяйві блискавиць
Молиться сусідка із готелю
Сива католичка з Катовиць.

Борони солдатів, мати божа,
Всі ж бо кривні, всі вони сини.
Від докорів і від куль ворожих,
І вночі від марень борони!

1968